

Salonky

**Loutkaři
z Draku**

Edita a Šimon Dohnálkovi

Vánoční čas v parku NA VĚTVI

Rozsvícení
stroměčku

29. 11. 16:00

1. adventní
neděle

30. 11.

Čert a
Mikuláš

5. 12. 16:00

Adventní
koncert

7. 12. 15:00

3. adventní
neděle

14. 12.

4. adventní
neděle

21. 12.

Štědrý
den

24. 12. 9-13

Silvestrovská
5

31. 12. 10:00

Nový rok
čočková polévka

1. 1. 2026 11-17

www.parknavetvi.cz

Editorial

Manželé z titulky

TOMÁŠ KULHÁNEK / šéfredaktor

Za více než šest let fungování Salonek jsme na titulní straně představili nespočet zajímavých hradeckých osobností. Teprve podruhé ji ale zdobí manželský pár – a stejně jako poprvé jde o loutkoherce. Na legendární dvojici Věra Říčařová a František Vítek tak symbolicky navazují o dvě generace mladší Edit a Šimon Dohnálkovi. Oba páry spojují loutky, hradecké Divadlo Drak i ocenění Thálie. Dohnálkovi na rozdíl od bardů českého loutkářství zatím nejprestižnější cenu nezískali, ale už samotné nominace Edity i Šimona jsou pro ně i pro Drak velkým úspěchem. A při rozhovoru je znát, že za nimi stojí roky společné práce i přirozené sehranosti, která je pro jejich partnerství typická. Jak s nadsázkou poznamenal ředitel Tomáš Jarkovský: „Alespoň se doma nebudou hádat.“ A kdo ví – možná se jednou Thálie dočkají společně, stejně jako ji za celoživotní dílo získali Říčařová a Vítek. ■

EDITA A ŠIMON DOHNÁLKOVÍ / str. 4 ▶ 9

ZDENĚK KONEČNÝ

str. 10 ▶ 12

PAVEL KHEK

str. 14 ▶ 16

FC HRADEC KRÁLOVÉ

str. 18 ▶ 21

JONÁŠ VOJTÍŠEK

str. 30 ▶ 31

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23744, **Sídlo redakce:** V Kopečku 163, Hradec Králové 500 01, www.salonkyhk.cz, **Redakce:** Tomáš Kulháněk, tel.: 739 513 184, e-mail: tomas.kulhanek@salonkyhk.cz, Matěj Holan, tel.: 773 653 565 e-mail: matej.holan@salonkyhk.cz, Michal Bogán, tel.: 734 545 423, e-mail: michal@salonkyhk.cz, Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, e-mail: hynek@salonkyhk.cz, **Obchod, inzerce:** Monika Klikarová, e-mail: monika@tn-media.cz, tel.: 733 353 695, **Gra. ka:** Martin Brhel, **Jazyková korektura:** Hedvika Landová, **Distribuce:** vybraná distribuční místa, **Tisk:** Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, **Sazba:** TN Média s. r. o., **Číslo ISSN:** ISSN 2694-7757, **Četnost:** měsíčník, **Počet výtisků:** 8 000, **Regionální mutace:** Královéhradecko, **Titulní strana:** Ondřej Littera.

INZERCE

Salonky

MAGAZÍN, VE KTERÉM
MŮŽETE INZEROVAT
PR ČLÁNKY | INZERCE

Monika Klikarová | e-mail: monika@tn-media.cz
tel.: 733 353 695

120 let fotbalu

Byla jsem šťastná a moc jsem mu to přála

Když jsme minulý podzim připravovali rozhovor s Editou Dohnálkovou Valášek, naším záměrem bylo mít ji na titulní straně. Nakonec to nevyšlo – spolu se svým manželem Šimonem odjeli na dovolenou do italské Neapole. O rok později se situace opakovala, akorát v opačném gardu: nominaci na Cenu Thálie získal její manžel, loutkář a herec Šimon Dohnálek. A i když si ani jeden z nich nakonec prestižní cenu z Národního divadla neodnesl, jde o skutečný unikát – dva roky po sobě se na seznamu nominovaných v jedné kategorii objevili manželé ze stejného divadla. A také o potvrzení, že v Draku zřejmě o talent skutečně není nouze.

✎ MATĚJ HOLAŇ, FOTO: ONDŘEJ LITTERA

Když loni Edita Dohnálková Valášek zjistila, že byla za roli Bohdanky v Sedmeru krkavců nominována na Cenu Thálie, brala to s nadhledem. „Nechci z toho dělat velkou věc. Ať to dopadne jakkoliv, bude to skvělý zážitek,“ říkala tehdy. Letos si stejným procesem prošel její manžel Šimon – a ona stála vedle něj. „Viděla jsem na Šimonovi ty stavy, kterými jsem si procházela já. Nejprve radost, pak nervozita před samotným večerem. Bylo vtipné pozorovat ty fáze na někom jiném,“ usmívá se.

Edita mu celé týdny držela palce. „Byla jsem šťastná a moc jsem mu to přála. Nakonec jsem byla trochu smutná, že tu cenu nedostal.“ Po vyhlášení vše odlehčil ředitel Draku Tomáš Jarkovský větou, která se v zákulisí okamžitě ujala: „Alespoň se doma nebudete hádat.“

Pro oba je přitom nominace nejen osobním úspěchem, ale také oceněním práce jejich divadla. Drak se za poslední roky objevuje v užších nominacích pravidelně, a to díky odvážnému přístupu k tématům, výtvarné složce i modernímu zpracování loutkářských principů. Šimon byl letos nominován za roli Řehoře Samsy v Proměně, inscenaci, která originálně využívá princip live cinema a GoPro kameru, kterou měl herec

po celou dobu na hlavě. Záběry z ní se staly součástí samotného vyprávění.

A jak k nominaci letos přistupoval? „Zklamání tam bylo, ale vyplývalo spíš z toho, co kolem toho vaše okolí nadělá. Zároveň jsem byl rád za vítězku – Kristýna Franková je naše kamarádka a cenu si rozhodně zaslouží,“ říká.

Ať už nominaci proměníte, nebo ne, ve výsledku je to svátek tuzemského loutkářského světa. „Celý ten večer je vlastně radostný, i když nevyhrajete,“ popisuje Edita. „Potkáme se s kamarády, s ostatními loutkáři se mezi sebou známe. Většinou si jdeme po předávání cen všichni společně sednout a popovídat si.“ V jejich domácnosti ale Thálie nebyla tématem dne a noci. Oba patří k hercům, kteří o práci nemluví neustále – mnohem raději ji prostě dělají. Po večerech v Draku, kde oba hrají už několik let, je pro ně větší odměnou obyčejný klid. A šance být spolu i mimo jeviště, kde se jinak potkávají často: ať už v Sedmeru krkavců, nebo letos v Proměně, kterou divadlo v prosinci znovu uvede.

Z dnešního pohledu jsou jejich dvě nominace krásnou tečkou za uplynulými dvěma sezónami – a zároveň dalším důkazem, že Divadlo Drak má v Česku výjimečné místo. ■

KGM
SUV SPECIALISTA Z KOREJE

5 let
tovární záruka
nebo 100.000 km

VÝPRODEJ SKLADU TORRES

Sleva až

125 700 Kč
s DPH

Akce je omezena vyprodáním zásob a zároveň podmíněna registrací vozu na SPZ nejpozději do 31. 12. 2025.

OLFIN Car s.r.o.
Brněnská 1228/6
500 03 Hradec Králové

+420 498 019 855
prodej.ssangyong@olfincar.cz
www.olfincar.cz

OlfinCar

Herectví je krásné řemeslo, které se nedá dělat napůl

Jako herec královéhradeckého Divadla Drak, kde působí již pět let, byl v oboru loutkové divadlo nominován na Cenu Thálie 2025. Herec Šimon Dohnálek (1993) odbornou porotu zaujal svým mimořádným hereckým výkonem v roli Řehoře Samsy v inscenaci Proměna. I když prestižní cenu nakonec nezískal, samotná nominace je velkým a výrazným úspěchem. Herce Dohnálka mohou příznivci divadelního kumštu vidět ve zmíněné inscenaci 10. prosince od 18 hodin ve Studiu Divadla Drak.

HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: ONDŘEJ LITTERA, MILAN HAJN

Považujete nominaci za svůj herecký úspěch?

Mě samozřejmě moc těší, že si porota všimla právě představení Proměna, kde účinkuji. Za úspěch to sice považuji, ale pro mě je asi úplně nejdůležitější, že tato nominace je také úspěchem Divadla Drak, v němž působím již pět let. Za tu dobu rok co rok máme užší nominace a já doufám, že to bude pokračovat. Je to tedy příjemné, ale můj vytoužený cíl to nikdy nebyl.

Kdy jste se o ní dozvěděl a jaká byla vaše reakce?

O nominaci jsem věděl půl roku dopředu a řekl jsem si, že je to super, a také, že by bylo zvláštní, kdyby tam Divadlo Drak nebylo nějak zastoupené. To byla myslím moje první reakce.

Při udílení těchto cen jste ji však nakonec nezískal. Provázelo to zklamání?

Trochu určitě ano. Na předávání cen jsem jel natěšený, co kdyby to náhodou vyšlo. A potom nic... Na druhou stranu jsem ale rád, že cenu dostala moje kamarádka Kristýna Franková, divadelní a loutková herečka z plzeňského divadla Minor, za mimořádný jevištní výkon v inscenaci Časlavská – Tokio – 1964. Takže jsem byl nejprve zklamaný a pak jsem začal fandit Kristýně.

Jak reagovala vaše žena Edita Dohnálková Valášek, která byla loni nominována na Cenu Thálie za roli Bohdanky v inscenaci Sedmero krkavců?

Nejdříve říkala, že když to neproměnila ona, mohl bych aspoň já. V tom jsem ji nakonec zklamal. (smích) Jsem ale moc rád, že nás to oba potkalo, pro-

tože jsme dobrá dvojice, navzájem se podporujeme osobně i profesně a hrajeme ve stejném divadle i v inscenaci Proměna. Myslím, že ji moje nominace potěšila.

Odbornou porotu jste zaujal svým mimořádným hereckým výkonem v roli Řehoře Samsy v inscenaci Proměna. Jak jste tuto postavu ze stejnojmenné povídky Franze Kafky uchopil?

Líbí se mi, že povídka je nejednoznačná a dá se vyložit mnoha způsoby. Musel jsem k tomu přistupovat hlavně po svém a nekopírovat nutně cizí výklady. Neuvěřitelně mě však ovlivnilo, jak jsme si o tom v divadle při zkouškách všichni povídali a rozebírali, co všechno to může mít za významy. Uchopil jsem svou roli jako týmové pojetí s tím, že jsme vypíchli to, co nám přišlo zajímavé a nosné. Mně osobně se vše navíc propojilo také s tím, že jsem tehdy četl existencialistické spisovatele, jako například Alberta Camuse, Curzia Malaparteho a další.

Samsa je v povídce svědomitý a pracovitý, žije svou rodinu až do okamžiku, než se promění v obrovský hmyz. Je psychicky a fyzicky náročné ztvárnit tuto proměnu na jevišti?

V inscenaci, která je náročná zvláštním a specifickým způsobem, se nijak zvlášť neproměňuji. Samotná proměna spočívá ve využití živě přenášeného obrazu GoPro kamerou, kterou jsem měl na hlavě, ovládal ji a inscenaci snímal.

Jde vlastně o divadelní princip live cinema. Co jste kamerou snímal?

Po celou dobu hraní vše, co bylo okolo mě. Inscenaci jsme se snažili udělat otevřenou formou, aby si ji mohl divák sám interpretovat a vyložit tak, jak jeho samotného zasáhne. Při využití principu live cinema divák vidí naživo nejen celek, ale i detaily, které by normálně neviděl. A to nabízí další rovinu, jak nahlížet na příběh, který představení provází.

A jak probíhala spolupráce s režisérem Jakubem Vašíčkem?

Byla naprosto skvělá. Jakub mě do Divadla Drak přijal a musím říci, že jsme si hned sedli a padli si do noty.

Divadlo Drak je známé svou poetikou, vizuálními prostředky a loutkami. Jakou roli hraje výtvarná složka v této inscenaci?

Myslím, že obrovskou. Výjimečné je scénografické řešení scény, kdy se inscenace odehrává v kostce, diváci sedí vevnitř a je to taková velmi kontaktní záležitost. Výtvarná složka je hodně výrazným prvkem tohoto představení.

Mohl byste popsat svůj herecký přístup? Jste spíše intuitivní, nebo analytický typ?

Můj přístup je rozmanitý podle toho, co zrovna hraju nebo jaký je typ zkoušení, co je v tu danou chvíli potřeba. Pokud máme téma, které je nutné si nastudovat, vede mě to spíše analytickou cestou. Když je větší prostor pro improvizaci, jsem zase intuitivnější. Lidé mi ale říkají, že mám sklony být analytičtější.

NEXTMIND

AI DO FIREM A MĚST

OD NÁPADU
PO IMPLEMENTACI

AI strategie a školení

Vlastní řešení na míru

Bezpečné servery

www.nextmind.cz

Kde hledáte inspiraci?

Každoročním velkým zdrojem inspirace je pro mě hradecký divadelní festival Regiony, kde toho vidím skutečně hodně nejen z české, ale i zahraniční scény. Snažím se také navštěvovat mezinárodní divadelní festival Pražské křižovatky, který je úžasný.

V Divadle Drak, kde jste v angažmá od roku 2020, kromě Proměny hrajete v ještě dalších šesti inscenacích. Jste také členem Postchochotnického souboru Jatelinka a spolupracuje se studiem Damůza. Jak to všechno stíháte a zvládáte?

Někdy je toho skutečně moc. Prioritou je samozřejmě moje domovská scéna v Divadle Drak. Když si náš soubor Jatelinka, kde hrajeme ve dvou s kamarádem Danielem Horečným, někdo pozve, podíváme se oba do fermanu, a když máme čas, vystoupíme. Časově to mám ale dost našlapané a v současné době ještě spolupracuji s hradeckým Klicperovým divadlem.

Kdo vás přivedl k divadlu?

Ze začátku maminka, která učí dramatický obor v BUBU klubu dětské kultury, což je loutkové divadelní sdružení ve Vsetíně, kde jsem dlouho působil. Podruhé, po studiu střední školy, mě k divadlu přivedl táta. V té době jsem byl v zahraničí, kam za mnou přijel a navrhl mi, že kdybych ještě chtěl zkusit divadlo, on i máma mě v tom podpoří. Moc

dlouho jsem o tom nepřemýšlel a rozhodl jsem se vydat na tuto cestu. Vystudoval jsem Katedru alternativního a loutkového divadla a už jsem u herectví zůstal.

Co vás zaválo právě do hradeckého Divadla Drak?

Nejdříve oslovili manželku Editu a asi půl roku poté mě, protože se v divadle uvolnilo místo. Když se otevřely dveře do Divadla Drak, nastoupili jsme do něj společně. Hrajeme tam dodnes a moc nás to baví.

Čím je pro vás tato scéna důležitá a inspirativní?

Velmi mě fascinuje odvaha, která toto divadlo provází. Ředitel Tomáš Jarkovský s uměleckým šéfem a režisérem Jakubem Vašíčkem se totiž při výběru titulů nebo ve způsobu tvorby nebojí experimentovat, zkusit nové věci a jít do nejistoty. Tým, který tady působí, je nastavený tak, že si právě tuto cestu může dovolit, a to je pro mě hodně důležité. Navíc všichni, kteří v divadle působí, se na sebe mohou navzájem spolehnout lidsky i profesionálně. Stýkáme se nejen na divadelní scéně, ale také mimo ni. Je nám prostě spolu dobře.

Jaké jsou vaše herecké výzvy do budoucna? Co vás čeká?

Kromě hraní v Draku, kdy se těším na premiéru připravovaného představení Křabat, chceme s kolegy z Jatelinky po pohádce Honza Pták a představení Pluto připravit další inscenaci s názvem Had. S Veronikou Poldauf Riedlbauchovou máme v Draku na programu ještě představení To je anděl! a to nové, které se připravuje, se bude nejspíše jmenovat Hračky.

Pokud vím, jste vsetínský rodák. Vracíte se tam někdy? Nestýská se vám po Valašsku?

Rodiče bydlí mezi Vsetínem a Valašským Meziříčím v obci Oznice a rád se tam vracím. Valaško s beskydskými kopci je moje srdečná záležitost a asi navždy zůstanu Valachem.

Co byste rád vzkázal mladým lidem, kteří sní o tom, že se stanou herci?

Pokud po tom touží a cítí, že je to jejich cesta, měli by do toho určitě jít, ale naplno. Mám hodně kamarádů, které od toho rodiče odrazovali, ale oni se na hereckou dráhu vydali a povedlo se jim to. Je to však časově, psychicky a někdy i fyzicky náročná profese, která se nedá dělat napůl. Je to však krásné řemeslo. ■

Práce s prostorem je pro výběr akcí stěžejní

Proměna industriálních objektů v kulturní centra a zároveň jejich záchrana je v posledních několika letech jednou z cest nového využití těchto pozoruhodných staveb se zajímavou historií. V této souvislosti lze zmínit bývalou elektrárnu v Trutnově-Poříčí, v níž přestavbou vzniklo Centrum současného umění EPO1. Dalším takovým příkladem, který se nabízí, by mohlo být bývalé obilné skladiště u hlavního vlakového nádraží v Hradci Králové.

☛ HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: MARTIN VESELÝ, ARCHIV HRADECKÁ SÝPKA

Tento objekt, jehož majitelem je Jakub Matoušek, se zvolna mění a pod názvem Hradecká Sýpka jsou v něm pořádány kulturní aktivity nejen hudební, ale i výtvarné včetně workshopů, divadelní a další. Pořadatelem kulturního programu je Zdeněk Konečný. „Objekt a okolí disponují mnoha prostorami, jež doslova vybízejí k rozličnému kulturnímu a společenskému využití,“ řekl v rozhovoru pro Salonky.

Můžete krátce přiblížit historii Hradecké Sýpky a její proměnu z původní funkce do současné podoby?

Historie objektu se začala psát již na počátku 20. století a úctyhodným způsobem si svoji funkci obilného skladiště uchovala téměř sto let. Pokus o její proměnu v 90. letech minulého století ji nenávratně poškodil a lze považovat za zázrak, že její další osud určený k demolici byl v roce 2017 zvrácen současným majitelem, který se pustil do její postupné revitalizace.

Co bylo impulsem pro její obnovu a znovuvyužití?

Troufnu si říci, že je to entuziasmus majitele Jakuba Matouška pro vše, co má hodnotu nejen historickou, ale i příležitost pro budoucnost. Sýpka je krásným příkladem místa, které disponuje nejen geniem loci, ale i skvělým potenciálem na konverzi a nové využití.

Které nejzajímavější architektonické prvky se podařilo zachovat či zrekonstruovat?

Budova vznikla v éře secese. I když jde o průmyslový objekt, některé drobné estetické detaily tohoto slohu

jsou na fasádě či okolním plotu patrné. K objektu patří i dvě charakteristické věžičky ukrývající mechaniku kapslových výtahů na obilí, s jejichž dalším využitím se po rekonstrukci počítá. Fragmenty původní mechaniky z období kolem roku 1915, kdy byla sýpka po požáru obnovena, společně s betonovými násypkami jehlanovitého tvaru jsou vděčnými a fotografickými prvky.

Máte zpětnou vazbu od veřejnosti na to, že se bývalá sýpka proměňuje v kulturní centrum?

Sýpka v tuto chvíli ještě rozhodně není kulturním centrem v té podobě, v jaké by mohla sloužit v budoucnosti. Je to místo pro rozmanité akce a příležitosti limitované současným stavem budovy. Reakce návštěvníků jsou však pozitivní, přestože jsou často překvapeni, kde že se to ocitli. Zvláště, pokud k nám zavítají poprvé. Jejich zájem o program, budovu nebo i prostá zvědavost často převládá nad absencí většího komfortu, což nás velice těší.

Představte akce, které se v ní konají.

Objekt a okolí disponují mnoha prostorami, jež doslova vybízejí k rozličnému kulturnímu a společenskému využití. Právě práce s prostorem je pro výběr akcí stěžejní. Formou série kulturních intervencí se zde v sezóně konají koncerty a hudební vystoupení, filmové projekce, divadelní představení, autorská čtení, komentované prohlídky, rozmanité tvůrčí workshopy, výstavy či krátkodobé umělecké rezidence. Počet zde natočených videoklipů a fotografických seancí již pomalu nejde spočítat. Navštívili nás také filmaři, kteří zde našli atraktivní prostředí k natáčení.

Stojíte za dramaturgií programu. Jak ho koncipujete a co chcete návštěvníkům nabídnout?

Různorodý program již od svého počátku ověřuje prostorové možnosti objektu, ale i zájem publika. Jsme tedy částečně v režimu testování a hledání zájmových skupin a publika, které by mohlo naplňovat prostory pravidelně.

Podle jakého klíče vybíráte interprety, umělce, případně vystavovatele?

Kvalita, originalita a sázka na budoucnost v podobě prostoru a podpory pro současnou a nastupující generaci umělců z regionu, ale i ze zahraničí. V tomto ohledu jde o kontinuitu dramaturgické linie na různých úrovních. Aktuálně nabízíme, zejména kvůli omezenému prostoru a času, takový druh programu, který ve městě i regionu dlouhodobě chybí nebo nemá četné zastoupení či místo v programu zavedených institucí či festivalů. Dramaturgie se však v budoucnosti ještě více otevře, jakmile k tomu budou vhodné prostory. To je jedním z hlavních cílů této iniciativy.

Které z událostí v poslední době považujete za nejúspěšnější?

Slovo nejúspěšnější je poněkud zavádějící. Úspěšné jsou všechny programy, z nichž odchází spokojení návštěvníci bez ohledu na jejich počet. Z posledního období si ale skutečně vážím koncentrovaného

Vážení obchodní partneři,

děkujeme Vám za skvělou spolupráci a důvěru v uplynulém roce.

Přejeme Vám klidné prožití vánočních svátků a zasloužený odpočinek v kruhu Vašich blízkých.

Do nového roku Vám ze srdce přejeme mnoho inspirace, úspěšných rozhodnutí a prosperitu v osobním i profesním životě.

Těšíme se na další společný růst v roce **2026!**

PF
2026

**DC DŘEVO
CENTRUM**
s láskou jako trám

MATRIX®
GROUP

 hotel**
Studánka**

ZDENĚK KONEČNÝ

Profil návštěvníků je rozmanitý stejně jako program. Obecně jsou to spíše mladí lidé, kteří hledají nová místa i formy zábavy nebo jsou jen zvědaví a nebojí se experimentovat. V závislosti na programu je paradoxně na některých akcích v převaze publikum z regionu, Prahy, Brna či Ostravy.

Existují nějaké výzvy, které vás čekají v příštích sezónách?

I v příštím roce se uskuteční série kulturních akcí pod názvem SÝPKA i pravidelnější filmové projekce. Chtěli bychom uspořádat větší uměleckou rezidenci ve spolupráci s dalšími subjekty. To si však prozatím nechám pro sebe.

Máte nějakou vizi, jak by měl tento velkorysý prostor vypadat třeba za deset let?

Budoucnost souvisí s novým územním plánem města. Rozhodne výsledná podoba rekonstrukce hlavního nádraží a plánovaná revitalizace a zpřístupnění okolí. V tomto kontextu je jedním z dílčích cílů stálé zázemí pro místní společenský, komunitní a kulturní život. Díky blízkosti dopravního uzlu a dostupnosti hromadnou dopravou je nasnadě se pokusit o „kulturfabrik“ východních Čech. ■

zájmu a počtu návštěvníků, kteří k nám zavítali na premiérový Den architektury. To bylo potěšující. Z koncertního programu mi v hlavě utkvěla skvělá atmosféra koncertu Berlin Manson a Sinks. Tam se všechny ty atributy, na něž jste se mě ptal, naplnily bezzbytku.

Má podle vás Sýpka vliv na život města Hradce Králové nebo regionu?

O diváka musíme neustále bojovat

Věděli jste, že oblíbený televizní seriál *Arabela* čekal na premiérovou adaptaci na českých divadelních prknech dlouhých 45 let? Dočkal se až letos v říjnu – díky hradeckému Klicperovu divadlu, které ji uvedlo jako první premiéru sezóny. Podle uměleckého ředitele Pavla Kheka šlo o jednu z nejnáročnějších inscenací, jaké kdy režíroval. Letos ale prožil i svou vlastní velkou premiéru – stal se otcem. S manželkou Veronikou Khek Kubařovou v létě přivítali na světě syna. „Jsem úplně na začátku životní role a moc doufám, že ji zvládnu,” říká Pavel Khek v rozhovoru pro *Salonky*. Otevřeně mluví o své cestě k divadlu, pracovním tempu, inspiraci i o tom, jak covid změnil chování diváků a jak složité je v době streamovacích služeb lidi do divadla přilákat.

✎ TOMÁŠ KULHÁNEK,
MARKÉTA ŠEDIVÁ, KLICPEROVO DIVADLO

V druhé polovině října jste v Klicperově divadle uvedli první premiéru letošní divadelní sezóny – inscenaci *Arabela*. Vy jste ji i sám režíroval. Jaké zatím máte na *Arabelu* ohlasy?

Obečně si myslím, že když začne být divadelní režisér spokojený se svou prací, je na nejlepší cestě do režijního důchodu. Takže samozřejmě vím, že kdybychom měli ještě týden navíc nebo kdybych byl trochu chytřejší, určitě se to dalo udělat lépe. Nicméně ohlasy publika jsou zatím veskrze pozitivní. Navíc je to jedna z inscenací, u níž jako režisér víte, že až si ji herci osahají, bude ještě lepší.

Arabelu známe z televizních obrazovek asi všichni, na českých divadelních prknech se ale objevuje úplně poprvé. Kde vznikl nápad hrát v Klicperově divadle *Arabelu*?

Ten nápad přinesla moje kolegyně a kamarádka, dramaturgyně našeho divadla Lenka Smrčková.

Opět tím prokázala svou schopnost vytáhnout vždy něco zajímavého – ať už diváčky, nebo tematicky. Ze začátku jsme si mysleli, že zahrát *Arabelu* na divadelních prknech nebude možné. Nakonec se nám ale podařilo kontaktovat přímo dědice Miloše Macourka a Václava Vorlíčka a ti mi vyrazili dech, když okamžitě řekli, že pokud z toho neuděláme úplnou blbost, tak nám svolení samozřejmě dají. Zároveň jsme se od nich dozvěděli, že v Německu jsou divadelní adaptace *Arabely* poměrně časté, a dokonce z ní tam udělali i muzikál. V Česku jsme tedy opravdu první, ale v Německu se *Arabela* v repertoárech divadel občas objeví.

Dá se říct, že *Arabela* je tou nejnáročnější inscenací, kterou aktuálně mohou diváci v Klicperově divadle zhlédnout?

Asi ano. V koordinaci všech složek, různém přebíhání a převlékání patří určitě k nejtěžším inscenacím. Na druhou stranu každá inscenace je něčím náročná. Když máme hluboká představení, kdy jdeme do bolavých lidských věcí, je to velmi náročné pro

herce. Pak jsou zase inscenace složité technicky. Třeba před představením *A pak usnu a vstanu* o Zuzaně Navarové nám trvá dvě hodiny jen navzdučení. U *Arabely* se to ale snoubí všechno.

Jak náročné je dnes dostat do divadla diváky?

To je otázka za milion dolarů. Myslím, že divadlu se teď po covidu začíná opět dařit. Našemu Klicperovu určitě – to vidíme na tržbách i návštěvnosti. Zároveň se ale mění návyky diváků. Dnes už si málokdo koupí lístek na inscenaci, která bude za dva a půl měsíce. Kromě toho covid změnil ještě další věc – výrazně víc se hraje v létě, třeba pod otevřeným nebem nebo v prostorech, které nejsou primárně určené pro divadlo. Letní produkce po covidu vykvetly jak houby po dešti. V každém případě jsme v Klicperově divadle rádi za každého diváka, nejvíc za ty, kteří k nám chodí opakovaně. Víme, že konkurencí pro nás jsou dnes i streamovací platformy jako Netflix, HBO Max nebo Oneplay, na kterých si lidé mohou pustit spoustu zajímavých věcí z pohodlí domova, kdežto k nám musí zvednout zadek, ustrojit se a dojít do divadla. Musíme o diváka neustále bojovat. A zároveň víme, že už se nespokojí jen tak s něčím.

Uměleckým šéfem Klicperova divadla jste od roku 2019. Kdybyste měl za tu dobu vypíchnout jednu autorskou inscenaci, která by to byla?

To je taková *Sophiina* volba. Nechci utíkat z otázky, ale pro mě je vždycky nejzajímavější ta inscenace, na které v tu chvíli zrovna pracuji. Divadlo dělám mimo jiné proto, že vás nutí žít v přítomném okamžiku. Nemůžete se moc hrabat v tom, co bylo na včerejší zkoušce, nebo v tom, co bude na zítřejší. Musíte být stoprocentně koncentrovaní na přítomnost. Já zas tak moc nemám rád koukat na divadlo, když už je hotové, mě baví zejména ten proces. Takže bych vypíchnul asi vždy tu inscenaci, kterou právě zkouším nebo ji teprve píšu. Když mám ale vzpomenout konkrétní věci, jsem moc rád, že jsme se vrhli do *Zbabělců* a do příběhu *Zuzany Navarové* v inscenaci *A pak usnu a vstanu*.

Kde berete inspiraci?

Můj režijní pedagog mi říkal, že musím mít také čas do sebe inspiraci vstřebávat. Mám pocit, že mi to jde čím dál hůř. Poslední roky vždycky dobíhám to, co musím udělat. Sam cítím, že bych měl trochu zvolnit, abych měl mezi inscenacemi aspoň pár týdnů na to jít třeba někam do galerie nebo do kina.

INZERCE

VÁNOČNÍ FARMÁRSKÉ TRHY
S DOPROVODNÝM PROGRAMEM

Pohádkové Vánoce

TRENAŽÉR NA PLETENÍ VÁNOČKY
ROZSVÍCENÉ ZAHRADY ZÁMKU
FLAŠNET A HARMONIKA
DĚTSKÉ DILNY
ČESKÉ TRADICE

29.-30. 11. a 5.-7. 12.2025
9:00 - 17:00

zámek Nové Město nad Metují

KOUZELNÝ zámek

VÁNOCE JSOU ZPÁTKY A NA ZÁMKU V NOVÉM MĚSTĚ NAD METUJÍ PRO VÁS CHYSTÁME KOUZELNÝ ZIMNÍ PROGRAM!

Od listopadu už každý pátek, sobotu a neděli rozsvěcíme zámecké zahrady slavnostním osvětlením s vánoční tematikou, a to vždy s malou úvodní vernisáží. Každou sobotu a neděli vás také zveme na historické okruhy zámkem od 17:30 a 19:00 hodin.

Hlavním tahákem ale budou naše Pohádkové Vánoce! **Přijďte 29.-30. 12. a 6.-7. 12.** zažít vánoční atmosféru s farmářskými trhy, divadlem, ukázkami českých tradic a spoustou dalšího programu. **Od 9:00 do 17:00.**

Samozřejmě hledám inspiraci v literatuře a všelijakém umění, ale trochu bojuju s časem.

V létě jste s manželkou, herečkou Veronikou Khek Kubařovou, přivítali na světě syna. Jaký jste táta?

Strašně jsem se na to těšil. Je to další role, kterou se musíte naučit. Je to, jako když herec dostane první den text, vůbec neví, jak si s ním poradí, a má pocit, že se to v životě nenaučí. Postupně ale začne listovat, číst repliky a zorientuje se v tom. Já jsem teď úplně na začátku životní role a moc doufám, že ji zvládnou.

Nejste z herecké rodiny, jak jste se k divadlu dostal?

Do dvaceti let jsem se věnoval úplně jiným věcem. Hodně jsem sportoval a myslel jsem si, že se tím možná i budu živit. Každopádně jsem se pak ocitl na slavném muzikálu Jesus Christ Superstar a přišlo mi to úplně úžasné. Od té chvíle jsem začal s divadlem koketovat. Přes teoretická studia na filozofické fakultě a přes DAMU jsem se k němu nakonec

dostal. Myslím si, že nakonec ani nejsem zas tak daleko od sportu, protože režisér je svým způsobem takový trenér.

Blíží se konec roku 2025. Jaký pro vás byl?

Nic nepřebije to, když s manželkou čekáte miminko. Zároveň jsem rád, že díky manželčině obětavosti neztrácím kontakt s divadlem. Musím říct, že v Klicperově divadle teď panuje skvělá atmosféra, a věřím, že nám všem je tam dobře. Pokud se budeme bavit o divadle, byl rok 2025 moc fajn. ■

Chcete se o Pavlu Khekovi dozvědět ještě více? Poslechněte si celý rozhovor s uměleckým šéfem Klicperova divadla!

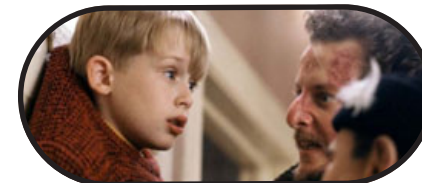
Poslechněte si
podcast!

VÁNOCE V BIOCENTRAL

UŽIJTE SI VÁNOČNÍ KLASIKU NA VELKÉM PLÁTNĚ

So 20. | **Sám doma**
18:00 | *Klasika v kině*

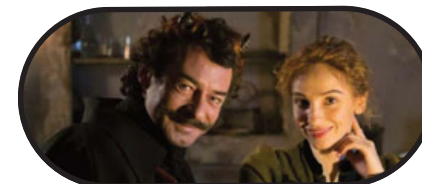
So 20. | **Smrtonosná**
20:15 | **past**
Klasika v kině

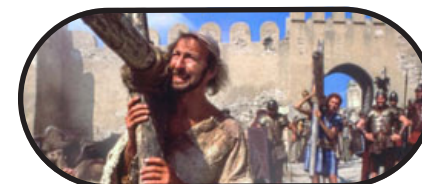
Ne 21. | **Anděl Páně**
13:00 | *Pohádka v pyžamu*

Ne 21. | **Anděl Páně 2**
15:00 | *Pohádka v pyžamu*

St 24. | **Život Briana**
22:00 | *Štědrý večer
v Bio Central*

A POKUD SI NEVÍTE RADY S VÁNOČNÍM DÁRKEM,
DARUJTE TŘEBA VOUCHER DO KINA ČI MERCH

Klub mění majitele. A cílí na poháry

Noví majitelé s hradeckou primátorkou –
zleva Radek Šenk, Ondřej Tomek, Pavlína
Springerová, Ivo Ulich a Pavel Rejchrt

Fanoušci Votroků se konečně dočkali. Hradečtí zastupitelé v listopadu schválili prodej fotbalového klubu FC Hradec Králové společnosti Fotbal HK 1905. Jejími akcionáři jsou například podnikatel a miliardář Ondřej Tomek, bývalý kapitán české fotbalové reprezentace Pavel Nedvěd či další bývalý fotbalista Ivo Ulich. Právě posledně jmenovaný muž, který o koupi hradeckého klubu usiloval dlouhých osm let, popisuje v prvním rozhovoru, kam chtějí noví majitelé hradecký fotbal posunout.

••• TOMÁŠ KULHÁNEK

Po mnoha letech debat, odkladů a neúspěšných pokusů zastupitelé Hradce Králové schválili prodej 89 procent akcií městského fotbalového klubu FC Hradec Králové. Novým většinovým majitelem prvoligového klubu se stane společnost Fotbal HK 1905. Tu tvoří pětice investorů: legendární fotbalista, bývalý reprezentační kapitán a držitel Zlatého míče Pavel Nedvěd, bývalý fotbalista a reprezentant Ivo Ulich, podnikatel, miliardář a 20. nejbohatší Čech Ondřej Tomek, developer Pavel Rejchrt a podnikatel Radek Šenk.

Investoři za podíl zaplatí 50,172 milionu korun, částka zahrnuje i více než 10 milionů korun z nerozděleného zisku klubu. Zastupitelé zároveň schválili akcionářskou smlouvu, která nastavuje fungování

mezi městem a novým většinovým vlastníkem. Klub by investoři měli převzít do konce roku.

Podle radnice by měl nový majitel přinést rozvoj hradeckého fotbalu, který by samo město zajistit nedokázalo. Hradec Králové se podle primátorky Pavlíny Springerové (HDK) zbaví většiny provozních nákladů na klub a sportoviště. V následujících pěti letech by tak mohlo město podle odhadu ušetřit až 229 milionů korun. Cílem klubu pod investorem by mělo být umístění v první lize do šestého místa a účast v evropských pohárech. „Otevíráme novou etapu hradeckého fotbalu. Jeho budoucnost vidím jen v nejjasnějších barvách,“ uvedla po hlasování hradecká primátorka a dosavadní předsedkyně představenstva fotbalového klubu Springerová. Prodej se netýká sportovišť včetně Malšovické arény, která zůstane majetkem města.

Jaké plány mají noví majitelé s hradeckým fotbalovým klubem, nastínil v prvním rozhovoru po rozhodnutí o prodeji Ivo Ulich. Popsal, jak těžce se dohoda s městem rodila, okomentoval odchod sportovního ředitele Jiřího Saboua, prozradil, jakou roli bude mít v Hradci legendární Pavel Nedvěd, nastínil ambice klubu pro následující pětiletku a naznačil také plány na spolupráci s věhlasným zahraničním klubem. ■

PERMICE V PRODEJI!

JARO 2026

22.12.2025 | 19:00 (open door 18:00)

VÁNOCE V PORSCHÉ

PŘIJĎTE SE POBAVIT A DÁT SI PAUZU OD VŠECH „MUSÍM“
A MOŽNÁ VÁM JEŽÍŠEK NADĚLÍ I U NÁS...

ILONA CSÁKOVÁ

TAJNÝ HOST

VÁCLAV PILAŘ

Porsche Hradec Králové - Na Okrouhlíku 1708/25b
Vstupenky právě v prodeji na www.ticketportal.cz

Bez ambicí se sport dělat nedá

Poprvé usiloval o koupi hradeckého fotbalového klubu už před osmi lety. A i když zastupitelé v roce 2017 prodej klubu neschválili, Iva Uliča to neodradilo. Spojil se s dalšími silnými hráči z byznysového a sportovního prostředí a po dlouhých jednáních se mu nyní opravdu podařilo stát se spolujednatel FC Hradec Králové.

TOMÁŠ KULHÁNEK

V prvním rozhovoru po koupi klubu popsal, jak těžce se dohoda s městem rodila, okomentoval odchod sportovního ředitele Jiřího Saboua, prozradil, jakou roli bude mít v Hradci legendární Pavel Nedvěd, a naznačil plány na spolupráci s věhlasným zahraničním klubem. Co říká Ulich na současný kádr Fotbalu? A jaké má ambice pro následující pětiletku? Odpovídá bývalý fotbalista, podnikatel a nový spolujednatel FC Hradec Králové.

Jaká byla vyjednávání o koupi hradeckého klubu z vašeho pohledu?

Velmi složitá. Trvalo to dlouho a na rovinu musím říct, že někteří členové naší skupiny už ztráceli trpělivost. Teď jsme ale všichni šťastní, že se to podařilo dotáhnout. Přistupujeme k tomu s pokorou a máme jasné vize pro rozvoj klubu.

Prozradíte aspoň některé vize?

Chceme výrazně posílit práci s mládeží. Královéhradecký kraj má obrovský potenciál, který ještě nebyl naplno využit. Připravujeme také spolupráci s renomovaným klubem z jedné z pěti nejlepších evropských soutěží. Je to velmi zajímavý projekt, ale detaily si zatím necháme pro sebe.

Chystáte se přivést do Hradce nové hvězdné hráče?

To dneska nemůžu slíbit. Současný kádr je na skvělé úrovni a ještě neukázal všechno, co v něm je. Teď se seznamujeme s chodem klubu a jako odrazovou sezónu vidíme spíše tu příští.

Z klubu odchází sportovní ředitel Jiří Sabou. Jak to vnímáte?

Je to škoda. My jsme byli s Jirkou Sabouem v kontaktu dlouhodobě a považují ho za velmi schopného člověka. Osm let v takové funkci je opravdu výjimečná věc. Samozřejmě mu přeju hodně štěstí. Řešíme jeho nástupce a máme několik tipů.

Jak osobně vidíte svou roli v klubu?

Mám více aktivít, takže se nechci věnovat výkonné funkci. Budu působit v dozorčí radě a věnovat se sportovní i komerční části, ale představenstvo chceme obsadit odborníky na plný úvazek.

Jaká bude role Pavla Nedvěda?

Prověřovali jsme, zda u něj nehrozí střet zájmů, a máme to všechno s Fotbalovou asociací dobře vykomunikované. Pavel bude hradeckému klubu nápomocen podobně jako já.

Jak vás potěšili fanoušci, kteří v hojném počtu dorazili na jednání zastupitelstva a podporovali prodej klubu?

Moc, bylo to skvělé. Teď všechno vypadá zalité sluncem, ale víte, jak je to ve sportu – jeden týden jste hrdina a druhý bohužel looser. Takže já jsem v tomhle spíš pragmatičtější a беру to s nadhledem.

Hodně se mluví o ambicích hradeckého klubu. Jaké jsou ty vaše?

Pracujeme s horizontem pěti let. Chceme hrát stabilně v horní polovině tabulky a během té doby zabojovat o pohárovou Evropu. Bez ambicí se sport dělat nedá.

Jak chcete klub posílit ekonomicky?

Samozřejmě obchodní činností. Myslím si, že Královéhradecký kraj má velký potenciál. Znám spoustu firem v regionu s velkým finančním zázájem, se kterými doteď prakticky nikdo nejednal. Chceme nakopnout region a pobavit se o možné spolupráci s dalšími firmami.

Letos byl v Mašovicích aréně první velký koncert, chcete v tomto trendu pokračovat?

Určitě v tom chceme pokračovat. Jeden až tři koncerty ročně by dávaly smysl, ale záleží na sportovním programu. ■

Z veletrhu do televize:

LAMARK ukázal, jak se tvoří trendy moderního bydlení

Společnost LAMARK potvrdila svou pozici leadera v oblasti moderního bydlení hned na dvou frontách. Na prestižním veletrhu FOR ARCH 2025 zaujala téměř 40 tisíc návštěvníků inovativními produkty a následně oslovila tisíce televizních diváků v živém vysílání Snídaně s Novou. Důkaz, že jde o značku, která nejen sleduje trendy, ale aktivně je vytváří – a nebojí se být vidět.

Viditelnost, která mluví za vše

Ve dnech 16. až 20. září 2025 se společnost LAMARK představila na mezinárodním stavebním veletrhu FOR ARCH 2025 v pražské PVA EXPO. Mezi více než 525 vystavovateli a téměř 40 tisíci návštěvníky ukázali, proč patří k nejrespektovanějším značkám v oboru.

Jejich 200 m² velká expozice prezentovala kompletní portfolio inovativních řešení pro moderní bydlení – od kovaných a hliníkových plotů, vjezdových bran a vchodových branek až po špičkové bioklimatické pergoly s integrovaným LED osvětlením a hliníkové pergoly se skleněnou střechou. Každý detail odráží jejich filozofii: výroba na míru, precizní zpracování, prémiové materiály a maximální životnost.

Leader, který nestojí na místě

Účast na FOR ARCH 2025 a mediální prezentace ve Snídaní s Novou nejsou náhodné aktivity. Jsou součástí dlouhodobé strategie, jak být tam, kde se tvoří budoucnost moderního bydlení. LAMARK aktivně nastavuje standardy v oboru – v designu, technologiích i zákaznickém servisu.

„Nebojíme se ukázat, kdo jsme a co umíme. Chceme inspirovat nejen naše zákazníky, ale celý trh. Proto investujeme do inovací, do lidí a do komunikace,“ uzavírá jednatel společnosti Milan Kučera.

Co přinese budoucnost?

Úspěch na FOR ARCH 2025 je pro LAMARK dalším potvrzením správně zvolené cesty. Firma plánuje pokračovat v aktivní prezentaci na klíčových akcích, rozšiřovat portfolio inovativních produktů a posilovat pozici technologického a designového leadera v segmentu moderního bydlení. ■

LAMARK v hlavním vysílacím čase

Vrcholem veletržní prezentace bylo vystoupení v živé reportáži pořadu Snídaně s Novou dne 18. září 2025. Josef Mráz, konzultant technické podpory a rozvoje LAMARK, představil tisícům televizních diváků nejen jejich produkty, ale především odborný pohled na moderní trendy v oboru.

„Mluvili jsme o tom, jak se za posledních deset let změnily materiály, technologie i nároky zákazníků. Ukázali jsme, proč investice do kvalitního plotu nebo chytré pergoly dává smysl nejen esteticky, ale i ekonomicky,“ vysvětluje Josef Mráz, technický konzultant společnosti LAMARK.

Proč je pro LAMARK viditelnost klíčová?

Ve společnosti LAMARK věří, že skutečná kvalita se pozná v osobním kontaktu. Proto aktivně vyhledává příležitosti, kde mohou být lidmi – ať už na veletrzích, v médiích, nebo přímo u jejich zákazníků.

„Když s námi lidé mluví tváří v tvář, poznají, že nejsme jen výrobci katalogových produktů. Jsme tým odborníků s know-how, zkušenostmi a vizí. Každá zpětná vazba nás posouvá dál a inspiruje k dalším inovacím,“ dodává sborově obchodní tým LAMARK.

Za klukoviny nesmí nikdo platit životem

Libor Karsch, celník z Hradce Králové, byl jedním z pěti lidí, kterým město u příležitosti 28. října udělilo medaili za zásluhy. Získal ji za duchapřítomný zásah na zamrzlém Labi, kde zachránil život devítiletému chlapci, pod nímž se prolomil led. „Zaplat'pánbůh jsem tam byl rychle, drapnul jsem ho a vši silou vytáhnul nahoru,“ popisuje okamžik, který mohl skončit tragédií. O sobě říká, že nestojí o slávu, ale že má „velký dar nezazmatkovat a udělat to, co je potřeba“. V rozhovoru mluví o samotné záchráně, ale i o empatii, výchově, odvaze ozvat se a o tom, proč bychom měli každý den udělat aspoň jeden malý dobrý skutek.

☞ MATĚJ HOLAŇ, FOTO: ZDENĚK PUŠ A MATĚJ HOLAŇ

Ve filharmonii jste přebíral medaili města Hradec Králové. Jak jste ten večer prožíval?

Upřímně, společenské akce úplně nemusím. Naposledy jsem měl oblek na sobě na svatbě kamaráda nebo možná na vlastním maturitním plese a to už je pár let. Takové prostředí ve mně spíš vyvolává rozpaky. Zároveň jsem ale byl vděčný, že

si někdo všiml činu, který zachránil dětský život, a že to společnost dokáže ocenit. Atmosféra byla moc hezká – filharmonie, hudba, příjemní lidé. Povídali jsme si s Danem Kouteckým, záchráncem ženy, která na kole vjela do Labe, a s lékařem, který zachránil maminku s miminkem. Bylo to strašně přátelské, neslo se to celé v duchu dobrých činů.

Vraťme se k tomu únorovému odpoledni. Co jste tehdy u řeky viděl?

Od přírody jsem pozorovatel. I když jdu s rodinou, se psem a řeším dítě a kočárek, pořád koukám před sebe a vnímám, co se děje. Toho kluka jsem viděl už zhruba sto metrů před sebou – šel k břehu a to mě hned zpozornělo. Sedl si k ledu a pak to byl zlomek vteřiny: šlápnul, led povolil a najednou byl ve vodě.

Co následovalo v těch prvních několika vteřinách?

Okamžitě jsem se rozběhl. U Hučáku je poměrně velká hloubka, rozhodně taková, že se dítě od dna

neodrazí. Břeh je oblý a není tam moc čeho se chytit. Kluk měl zimní bundu, dlouhý kabátek, otepelené kalhoty a těžký školní batoh, který ho rychle stahoval dolů. V tu chvíli nepřemýšláš, jestli je to těžké – prostě ho drapneš a vši silou vytáhneš. Byl asi po prsa ve vodě, oblečení a batoh nasákly, ale našťastí se mi ho podařilo dostat nahoru.

Jak jste s ním pracoval, když už byl na břehu?

Byl v šoku a chtěl okamžitě utéct domů, bál se, že bude mít průšvih. Sundal jsem mu mokré věci, posadil ho na lavičku a snažil se ho uklidnit. Už jsem párkrát jednal s lidmi v šoku nebo zraněnými, takže vím, že je důležité klidné jednání a základní věci – teplo, kontakt, jednoduché pokyny. Hned jsem volal na 112, aby to měly pod sebou všechny složky. Policisté byli na místě s termofólií během čtyř pěti minut, záchranka přijela hned po nich. Kluk neměl čas ani pořádně prochládnout. Musím hodně pochválit IZS – můžeme být v Česku opravdu rádi, jak rychle a profesionálně fungují.

Kdy na vás dolehla tíha toho, co se vlastně stalo?

V tu chvíli jedeš na autopilota. Nezmatkuješ, děláš, co je potřeba. Za mnou pak vyběhl záchranář, řekl mi, že jsem mu pravděpodobně zachránil život, a fixou si napsal moje jméno a číslo na ruku. Vzal jsem rodinu, psy, kočárek a šli jsme domů – a teprve pak to na mě začalo postupně padat. Emoce, které někdo zažívá už předem a které ho někdy úplně

INZERCE

Orlice park

Dr.Max+ Lékárna, SPORTISIMO, pepco®, ASAT SVĚT HODINEK, orion, ROSSMANN, SIRIUS, KVĚTINOVÝ KOUTEK, Optika Doubrava, GECO TABÁK TISK, ACTION, TEDI, e-on Drive, Breakfast Cafe

orlicepark.cz | Orliceparkshopping | Orlicepark

zablokují, já mívám až potom. Beru to jako dar – že v krizové situaci nezazmatkuju a udělám to, co je potřeba. Druhý den mi volala tisková mluvčí i nadřizený, jak to, že jsem nic neohlásil. Upřímně, vůbec mě nenapadlo běžet psát nějaký záznam. Pozornost jsem nevyhledával, ten čin se prostě stal. Udělal bych to znovu – z čistě lidské podstaty.

Zmínili jste, že to nebyl první případ, kdy jste někomu pomáhal v ohrožení života. V jakých situacích jste se už ocitl?

V minulosti jsem třeba oživoval člověka nebo tahal vozičkáře z hořícího auta. Tenkrát jsme s kolegou dostali vynadáno, že jsme na to nenapsali úřední záznam. Přišlo mi absurdní, že někdo řeší papír, když zrovna vytáhneš těžkého invalidu z hořícího auta. Ale takové absurdity se prostě dějí. Já to беру tak, že když se něco stane, tak máš jednat.

Setkali jste se s tím zachráněným chlapcem i později?
Ano, asi měsíc po události jsme se potkali v kavárně poblíž Velkého náměstí. Maminka byla samozřejmě

vděčná. Kluk věděl, že sbírám „angličáky“, a přinesl mi tři ze svých autiček – to bylo moc hezké gesto. Nedávno jsem ho potkal i v naší ulici. Pozdravil jsem „Dobrý den“ a maminka mu říká: „Vidíš? Pána jsi měl pozdravit, ten ti zachránil život.“ Myslím, že teď si to ještě úplně neuvědomuje, ale až bude starší, možná mu dojde, jak blízko byl průšvih. Klukoviny dělá každý, ale nikdo by za ně neměl platit životem.

Co byste chtěl, aby si lidé z vašeho příběhu odnesli?

Aby byli pozorní. Aby nebyli lhostejní k tomu, co se děje kolem nich – dětem, starým lidem, komukoliv. Stačí vnímat drobné změny v situacích, dívat se lidem do očí, mít trochu empatie. Nemusí jít každý den o záchranu života, ale věřím, že má smysl udělat aspoň jeden malý dobrý skutek – pozdravit, usmát se, zastat se slabšího. V dnešní době je strašně jednoduché být sebestředný, koukat jen do telefonu a na sociální síť. Já si myslím, že to chce opak: začít u sebe, ale směrem ven – být nápomocný a vnímavý.

INZERCE

Dárkové poukazy masáže, relaxace, plavání, sport

Obdarujte své blízké příjemnou masáží, relaxací ve Wellness studiu Flošna a aquacentru v Městských lázních nebo sportovními zážitky na squashových kurtech či v plaveckém bazénu.

Vybrat si můžete i pěněžní poukazy, které lze využít na všechny služby i na nákup anebo dobítí čipových hodinek.

Prodej poukazů:
eshop.snhk.cz
recepce Městských lázní
recepce Wellness studia Flošna

**G Správa
nemovitostí**
Hradec Králové

Vánoční šansonění

4. 12. 2025 • 19:00
PETROF GALLERY

- FRANCOUZSKÝ ŠANSON (E. Piaf, Ch. Aznavour, M. Mathieu...)
- VÁNOČNÍ MELODIE
- KOLEDY
- SLAVNÉ FILMOVÉ MELODIE
- ČESKÉ MUZIKÁLOVÉ PÍSNĚ

Účinkují:

Radka Fišarová

Aliaksandr Yasinski akordeon
Miroslav Linka kytara
Radek Doležal klavír
Ondřej Kabrna kontrabas
Petr Dvorský bicí

www.butterfly-agency.cz | AgenturaButterfly | agenturabutterfly | předprodej vstupenek: www.hkpoint.cz

Partner:

PETROF
gallery

Kreativní partner:

MAXX

Mediální partneři:

Salonky

Přejeme Vám,
ať máte Vánoce
celý prosinec.

www.pratr.cz

Dnes je často „normální“ nezasahovat. Kde se ve vás bere odvaha ozvat se nebo zasáhnout?

Často si v hlavě přehrávám krizové scénáře. Ne proto, abych je přivolával, ale abych věděl, co bych dělal, kdyby se něco stalo. Když třeba vidím ve veřejné dopravě, jak někdo na někoho začne křičet, zpozorním. Přemýšlím, jak zasáhnout tak, aby se situace uklidnila, ne vyhrotila. Zažil jsem třeba situaci v Lidlu, kdy chlap s dětmi evidentně nehrál fér s prodavačkou. Většina lidí by dělala, že nevidí, aby se nedostala do konfliktu. Já jsem cítil, že je správné ozvat se – ne vulgárně nebo agresivně, ale jasně říci: „Takhle ne. Takhle děláte ostudu akorát sám sobě.“ Nemám rád bezpráví a nespravedlnost. Myslím, že někdy stačí jen nastavit zrcadlo. Jestli ho to nenaučili rodiče, může ho to naučit až život – klidně i formou ostudy.

Říkal jste, že jste „kluk z vesnice“. Jak vás formovalo dětství a výchova?

Na vesnici jsme měli u baráku rybník a potok. Dělali jsme spoustu blbostí – padali z kol, domů jsme chodili odřený a rozbití – ale zároveň jsme měli pud sebezáchovy.

Starší kamarádi nám ukazovali, co už je přes čáru a co je nebezpečné. Když jsi spadl z kola, příště sis dával větší pozor, ale nikdo tě nenechal v situaci, která by tě mohla stát život. Hodně mě formovali máma, táta, babička s dědou. Máma by se pro mě dodneška rozdala. Dávali mi lásku a zároveň nastavovali hranice. Myslím, že výchova v lásce je strašně důležitá – dítě potřebuje oporu, ale ne diktátorství. Rodič by měl být i trochu kamarád: „Tohle se nedělá a já ti ukážu, proč a jak to dělat líp.“ Člověk si nese bednu zážitků a je na něm, jak z nich v dospělosti vytěží něco dobrého.

Co vám dobří baterky, když zrovna nejste ve službě?

Mám rád tvorbu rukama – třeba vyrábím mosazné prstýnky. Chodím s detektorem kovů, zajímám se o historii, sbírám minerály a kameny. Miluju přírodu, hrady, zámky, kulturní památky. A miluju svoje psy – dokážou člověka nádherně nabit energií. Sbírá „angličáky“, mám rád vintage a military oblečení, stará americká auta. Jednou bych si chtěl splnit sen a koupit si starý americký pickup, zatím ho mám aspoň v podobě modelů. ■

INZERCE

Děkujeme za Vaši přízeň
a přejeme všechno nejlepší
v novém roce 2026.

ODBORNÝ SERVIS A MONTÁŽ TEPELNÉ TECHNIKY

info@hktop.cz | 601 590 960 | hktop.cz

Za příšeru získal medaili

Je více než jasné, že je to zatím jeho největší životní úspěch nejen na výtvarné scéně. Teprve pětiletý chlapec Jonáš Vojtíšek z Hradce Králové, který dochází do zdejší Mateřské školy Kampanova, pobočka Albertova, totiž vytvořil mimořádné dílo. To bylo přihlášeno na prestižní Mezinárodní dětskou výtvarnou výstavu Lidice 2025, která letos na téma Hra vstoupila do již 53. ročníku. Porota šikovného malíře ocenila medailí, což je neuvěřitelný triumf.

••• HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: DOMINIKA NEUMANOVÁ

Jonáš navíc toto ocenění získal jako nejmladší autor mezi dalšími mnoha desítkami dětských výtvarníků jak z mateřských škol, tak i škol základních, uměleckých, speciálních a praktických či středisek volného času v celé České republice. A co mladý výtvarník porotě představil, aby mu poté udělila medaili? „Namaloval jsem příšeru,“ řekl nám Jonáš, který krásnou medaili osobně převzal přímo na výstavě v Lidicích.

Jeho postava je výrazná, trochu strašidelná, s rozčuchanými vlasy, divokým smíchem, roz dováděná a plná nespoutané energie. Spontánní obrázek vytvořený malým autorem je nepřehlédnutelný a rychle upoutá pozornost, což se také stalo v případě jednotlivých členů poroty, aby se rozhodli tento nevšední „koušek“ po zásluze ocenit. „Měl jsem velkou radost, že jsem tu medaili dostal,“ uvedl chlapec a poznamenal, že ten, kdo jeho příšeru spatří, se jí vůbec nemusí bát, protože je hodná.

„Když synův obrázek porota vybrala z takového množství prací, byli jsme hrdí. Bylo to pro nás velké překvapení. I když je jeho dílo skutečně originální, bylo to pro nás překvapení a takový úspěch jsme nečekali. Vystavené je zatím doma na skříní, ale už brzy ozdobí Jonáškův nový stůl,“ poznamenala maminka medailisty Dominika Neumanová. Nesmírnou radost z ocenění měla i učitelka a vedoucí rozšířených výtvarných činností mateřské školy Magda Munzarová. „Jonášek uspěl, což je skvělé. Když jsme loni kreslili a malovali, bylo jasné, že téma Hra bylo pro děti uchopitelné a srozumitelné. Jedním z námětů byly příšerky a strašidla. Jonášek začal kreslit na balící papír tuší, kterou rozfoukával, a na obrázku kolo-rovaném pastelkami i olejovým pastelem vznikaly nečekané a velice zajímavé momenty,“ vrátila se učitelka Munzarová ke vzniku díla.

Držitel vzácné medaile, první v jeho životě, kreslí především v mateřské škole a v tomto směru jsou jeho největším zájmem auta. „Nejraději kreslím

velká auta, hlavně audi,“ sdělil Jonášek, jenž si doma s nimi velmi rád hraje, což může určitým způsobem souviset i s tématem lidické výstavy Hra. Podle jeho maminky není vyloučené, že se bude výtvarně rozvíjet i v budoucnosti, ale v současné době, protože je poměrně dost neposedný a živý, směřuje více ke sportu, konkrétně k judu a fotbalu. Kromě obrovského Jonášova úspěchu ještě dalších pět dětí zmíněné mateřské školy za svá díla získalo čestná uznání.

„Na této výstavě každoročně získáváme medaile nebo čestná uznání, ale za největší metu považuji to, že naše mateřská škola obdržela nejvyšší ocenění soutěže za výjimečnou kolekci prací – Cenu poroty za rok 2023 pro Českou republiku. Toho si skutečně vážíme, protože tehdejší téma Tanec nebylo vůbec jednoduché a účast i konkurence byly veliké. V rámci dvoukolového výběru byly tehdy medailemi oceněni Oliver Hurt a Eliška Poláčková a další děti obdržely společnou medaili s čestným uznáním,“ přiblížila další úspěchy učitelka Magda Munzarová.

Do mimořádné Mezinárodní dětské výtvarné výstavy Lidice 2025, která je zároveň soutěží pro děti od čtyř do šestnácti let a účastníky s handicapem bez omezení věku, dorazilo celkem 12 723 prací, které zaslali autoři a autorky z 69 zemí světa. Výstava věnovaná tématu Hra představila 1515 exponátů rozmanitých výtvarných zaměření. Porota udělila 1580 ocenění, z toho 167 individuálních medailí, 8 za kolektivní práci dětí, 62 školám za kolekce prací a 1343 čestných uznání. ■

INZERCE

Futurum²⁵
PROSTĚ LEPŠÍ JIŽ 25 LET

**S NAŠÍ
DÁRKOVOU
KARTOU
SE TREFÍTE!**

Od tupého bota k digitálnímu kolegovi s duší

Všimli jste si, jak moc se změnila komunikace s chatboty za poslední roky? Ještě nedávno šlo o jednoduché nástroje s omezenými reakcemi. Dnes se ale posouváme do éry, kdy chatbot nemusí být jen „odpovídač“. Může to být digitální kolega, který mluví jazykem vaší značky, rozumí náladám zákazníků a dokáže nabídnout přirozený a lidský zážitek.

S Kateřinou Šumpíkovou ze společnosti Nextmind jsme se bavili o tom, jak se dnes tvoří opravdu chytrí, citliví a funkční chatboti. A zde je shrnutí toho nejdůležitějšího.

Základní rozdíl? Chatbot už není robot

Když dnes tvoříme chatboty, už se nesoustředíme jen na to, „co ví“. Klíčové je, jak mluví, jak působí a jak se chová. Lidé si totiž při komunikaci nevěnují jen obsahu, ale hlavně tónu, stylu a emocí. A to je obrovská příležitost pro každou značku, protože dobře nastavený chatbot může působit jako digitální ambasador.

Díky pokročilým jazykovým modelům (např. GPT-5) dnes chatbot rozumí nejen textu, ale i kontextu. Umí vycítit, jestli je uživatel frustrovaný, klidný nebo žoviální, a tomu přizpůsobit tón odpovědi. Dokon-

ce si poradí i s překlapy, slangem nebo nespisovnou češtinou. Výsledek? Už žádné „nerozumím dotazu“, ale plynule konverzujete.

Chatbot s osobností? Ano, prosím

Jedním z nejzajímavějších trendů je snaha dát chatbotům osobnost. Uživatelé totiž mnohem raději komunikují s „někým“ než s anonymním robotem. Proto se stále častěji dává chatbotům jméno – třeba „Digitální Katka“, „Petr z Trutnova“ nebo „Mia z NextMind týmu“.

Takový bot se umí představit, vysvětlit, proč je tady, a chová se konzistentně podle svého „charakteru“. Pokud zastupuje freelancera, může mluvit jeho tónem, používat jeho slovník a být jeho skutečným digitálním dvojčetem. Pokud jde o instituci, například městský úřad, může být formálnější, ale stále přátelský a vstřícný.

A co humor? I ten má v „chatbotím“ světě své místo. Správně dávkovaný vtip nebo slovní obrat dokáže zázraky. Mnoho uživatelů začíná konverzaci provokativně, zkouší hranice bota. Když je ale chatbot dobře naprogramovaný a umí reagovat s lehkostí a nadhledem, i z takového „testeru“ může být nakonec spokojený zákazník.

Promptování: Co si nenapíšete, to bot neřekne

Za každým skvělým chatbotem stojí pečlivá příprava. Nejde jen o to „nacpat“ do něj obsah z webu. Potřebujete mu říct, jak se má chovat – a to pomocí tzv. promptování, tedy přesného nastavení jeho role, tónu, hranic a reakcí na různé typy situací.

Dobrý prompt odpovídá na otázky jako:

- Jaká je role bota? (poradce, asistent, obchodník...)
- Jaký má mít jazyk? (uvolněný, odborný, formální...)
- Jak reaguje, když něco neví?
- Co dělat, když je uživatel negativní?
- Má zrcadlit styl zákazníka?

Bez toho všeho bude bot působit genericky a neosobně. Ale pokud se s ním pracuje správně, vznikne z něj nástroj, který nejen odpovídá, ale i komunikuje a spojuje.

Pomoc i uvnitř firmy

Zajímavým rozměrem moderních chatbotů je jejich využití v interním prostředí. Firemní AI asistent může sloužit jako HR nástroj, onboarding průvodce nebo třeba nápověda pro orientaci v interních systémech. Tady je klíčové, aby chatbot běžel na

bezpečné infrastruktuře – s přístupem pouze pro zaměstnance a napojením na interní dokumentaci.

Chatbot, který není jen nástroj, ale parták

Chatbot dnes může být víc jen robotická náhrada operátora. Může být digitálním kolegou, ambasadorem značky a příjemným průvodcem pro zákazníky i zaměstnance. A právě to, co z něj udělá „někoho s duší“, je správný design, promptování a důraz na přirozenou komunikaci.

Jestli o vlastním chatbotovi přemýšlíte – ať už pro web, e-shop, nebo interní procesy – začněte u jedné otázky: Jak by mluvil, kdyby byl člověk? Právě tam začíná cesta k chatbotovi, kterého si lidé opravdu oblíbí.

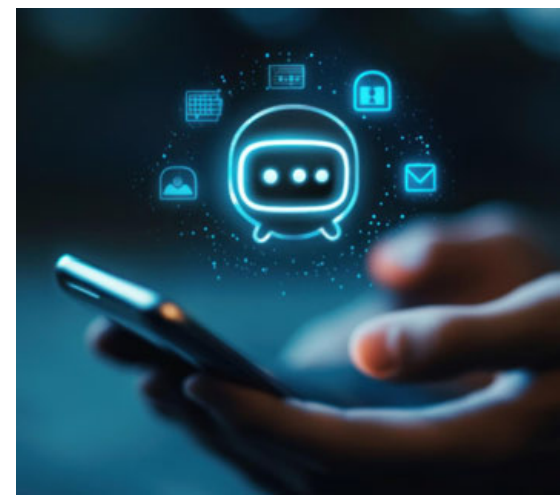
Chcete-li se dozvědět víc, zveme vás k poslechu našeho celého podcastu, v němž se s Katkou Šumpíkovou bavíme právě i o tom, jak dnes tvoříme opravdu chytré, citlivé a funkční chatboty. ■

Poslechněte si
podcast!

Next
mind

Tel.: +420 724 979 848 | E-mail: your@nextmind.cz
www.nextmind.cz

Matrix se mění, ale hodnoty zůstávají

Společnost Matrix vstupuje do nové etapy svého přiběhu. Připravuje otevření moderního sídla v Rychnově nad Kněžnou, posílá všechny klíčové divize a investuje do technologií, které určují směr současné výroby. „Chceme být živý a sebevědomý organismus s jasnou vizí“, říká generální ředitel společnosti Libor Burian. Při příležitosti blížícího se výročí popisuje, jak Matrix roste, kam míří a proč jsou hodnoty, na kterých firma vyrostla, stále stejně důležité.

Společnost Matrix stojí před půlkuatým výročím. Jak se vám v současnosti daří?

V příštím roce skutečně oslavíme už 35 let od založení Matrixu. Za tu dobu jsme ušli dlouhou a významnou cestu. Jsem rád, že firma ani po tolika letech nepůsobí unaveně – naopak. Stále přichází

noví kolegové a kolegyně, kteří přináší energii, zkušenosti i nové nápady. Díky tomu Matrix působí jako živý, dynamický organismus, který se přirozeně vyvíjí a posouvá vpřed.

K výročí se pojí i jeden zásadní krok: v Rychnově nad Kněžnou jsme koupili budovu bývalé pojišťovny, kterou v současnosti předěláváme na nové hlavní sídlo Matrix Group. Je to pro nás velký projekt a zároveň důležitý milník, protože vedení celé skupiny se přesouvá právě tam – do města, které máme rádi a s nímž je naše historie dlouhodobě spojená.

Máte už představu, jak budou pětatřicetiny Matrixu vypadat?

Rádi bychom propojili oslavu výročí právě s otevřením nové administrativní budovy v Rychnově nad Kněžnou. Je to pro nás významný krok, a proto dává velký smysl spojit oba momenty do jedné slavnostní události. V tuto chvíli ještě nemáme přesné datum, protože je potřeba vše citlivě načasovat, ale pravděpodobně půjde o letní měsíce příštího roku.

Když si vzpomenu na naše třicetiny, které jsme slavili v Hradci Králové v Petrof Gallery, byl to krásný a velmi emotivní večer. Šlo se mnoho významných hostů a celá akce měla úžasnou atmosféru. Tentokrát bychom ale rádi slavili v Rychnově – v našem přirozeném domovském městě a novém centru skupiny.

Matrix se neustále rozšiřuje a inovuje. Jak byste představil současnou strukturu skupiny a hlavní směry vašeho růstu?

Matrix má dnes šest divizí, které vznikaly v různých obdobích a dohromady tvoří pestrý, ale stabilní skupinu. Patří sem dvě automobilní divize – Automotive a Autocentrum, výrobní divize Wood

a Windows, obchodní síť Dřevocentrum CZ a hotelový resort Studánka.

Součástí našeho růstu jsou také dceřiné společnosti na Slovensku a ve Spojených státech, konkrétně v Atlantě. Ty rozvíjejí naše aktivity v zahraničí a do budoucna od nich očekáváme další posílení.

Jednotlivé trhy, na kterých působíte, se vyvíjejí velmi rozdílně. Jaké výzvy dnes řešíte?

Každé odvětví reaguje na hospodářský vývoj jinak. V automobilovém průmyslu sledujeme jiné trendy než ve stavebnictví a úplně odlišně se vyvíjí dřevařský sektor, který prochází už delší dobu výrazným útlumem. Pilařské provozy se potýkají s drahou surovinou i slabší poptávkou a trh prakticky dva roky stagnuje.

Velkou výhodou pro nás je, že jsme si v minulosti vybudovali vlastní obchodní cestu. Dřevocentrum CZ má dnes po republice 15 poboček a e-shop, takže dokážeme dostat naši produkci přímo ke koncovým zákazníkům. Ukazuje se, že tato investice byla strategická a právě ona nám v současné situaci umožňuje procházet dřevařskou krizí mnohem stabilněji.

Naše strategie stojí také na dlouhodobém plánování investic. Každé tři roky sestavujeme investiční plán a nyní připravujeme balík, který svou výší přesáhne jednu miliardu korun. To samo o sobě ukazuje, že firma je ve velmi dobré kondici. Zároveň však nesmíme udělat chybu – špatné strategické rozhodnutí se může táhnout dlouho. Je to jako u velké

lodi: když špatně otočíte kormidlo, cesta zpět trvá. Proto investice plánujeme s maximální odpovědností.

Dlouhodobě se věnujete přípravě výroby dřevostaveb. V jaké je tento projekt fázi?

Máme připravený patentově chráněný ekologický dům, který vznikl ve spolupráci s Mendelovou univerzitou v Brně. Je to celodřevěná stavba bez formaldehydu a bez chemických izolací, tedy velmi čisté a moderní řešení.

Výrobu jsme chtěli spustit už dříve, ale dva faktory nás výrazně zpomalily. Prvním je pokračující útlum v dřevařském sektoru, který trvá už několik čtvrtletí. Druhým jsou velmi pomalé stavební povolená a procesy v České republice. Na stavební povolení se dnes čeká dlouho a je to problém, který brzdí nejen soukromé stavby, ale i komunální a státní projekty. Pokud by se podařilo procesy zrychlit, mělo by to okamžitý pozitivní dopad na dostupnost bydlení i na ekonomiku.

Přesto věříme, že spuštění výroby dřevostaveb je jen otázkou času. Nemáme sice úplně tempo, které

jsme původně plánovali, ale vzhledem k situaci na trhu to nepovažuji za zásadní komplikaci.

Když mluvíme o dřevostavbách, jak vidíte jejich potenciál v České republice a co by pomohlo jejich rozvoji?

Dřevostavby mají v České republice dnes přibližně 14 procent podílu na nové výstavbě, což je výrazně méně než v zahraničí. V Německu je to kolem 35 procent a v severských zemích až 90 procent. Je vidět, že dřevo je přirozeně ekologický materiál, který váže uhlík a zapadá do cílů evropského Green Dealu.

Proto se v rámci Hospodářské komory České republiky aktivně angažuji v dřevařské sekci. Usilujeme o tři oblasti, které mohou celý obor posunout. První je zajistit dostatek dřeva pro české výrobce, aby měli jistotu, že se k surovině dostanou. Druhou je prosadit, aby ve veřejných stavbách – například školách či školkách – byl minimální podíl dřeva 20 procent. A třetí oblastí je implementace evropských norem do českého právního prostředí. Tyto normy už byly v Evropě testovány, takže jejich převzetí může výrazně urychlit povolování a realizaci staveb, včetně těch výškových.

Je to běh na dlouhou trať, ale vidíme velký posun. Některé normy už dnes umožňují stavět dřevostavby až do výšky 24 metrů, což ještě před pár lety nebylo myslitelné. To také souvisí s vývojem požárních norem, které dříve dřevo posuzovaly velmi přísně. Současné testy však ukazují, že dřevo si při požáru uchovává stabilitu mnohdy lépe než některé jiné materiály. I to je signál, že prostor pro větší využití dřeva ve stavebnictví je u nás stále otevřený.

V divizi Matrix Windows jste letos uvedli do provozu novou výrobní linku. Co tato investice znamená pro váš další rozvoj?

V Matrix Windows vyrábíme plastová, hliníková i dřevěná okna a právě výroba plastových oken letos prošla zásadní modernizací. V dubnu jsme uvedli do provozu jednu z nejmodernějších linek ve střední Evropě. Je to pro nás velmi důležitý krok, protože nová technologie nám umožnila výrazně navýšit kapacitu výroby, zrychlit jednotlivé procesy a celkově zefektivnit celý provoz.

Po uvedení do provozu následovalo několik měsíců zkušební režimu, kdy se tým učil linku ovládat, nastavovat a naplno využívat její potenciál. Dnes už linka běží naplno ve dvousměnném provozu. Pro mě je to jasný signál, že divize funguje velmi profesionálně – vedení, technici i obchodníci zvládli náběh nové technologie opravdu příkladně. Modernizace nám umožňuje nejen vyrábět rychleji a ve větším množství, ale také levněji a s vyšší produktivitou. To je v dnešním konkurenčním prostředí klíčové. Jak často říkám, úroveň každé firmy se pozná podle lidí, kteří v ní pracují. V Matrix Windows máme tým, který dokáže zvládnout i tak velkou změnu bez zaváhání, a to je pro mě osobně velmi povzbudivé.

Když se podíváte do dalších let, jakou budoucnost si pro Matrix přejete?

Matrix bych si přál vidět i nadále jako živý a zdravý organismus – sebevědomý, cílevědomý a někdy možná trochu divoký, ale s dobrou vizí a poctivou prací. To jsou hodnoty, které nás provázejí od samotného začátku a které chceme zachovat i do budoucna.

Jsme soukromá firma a neseme velkou odpovědnost za stovky lidí, kteří u nás pracují, i za jejich rodiny. Abychom mohli vyplácet mzdy, investovat a posouvat se dál, musíme být ekonomicky stabilní a dělat správná rozhodnutí. Tohle je závazek, který bereme velmi vážně.

Osobně si uvědomuji i generační změnu, která přichází. Když jsem Matrix zakládal, byl jsem nejmladší u stolu – dnes jsem na mnoha jednáních ten nejstarší. Ale právě to mi dává radost: kolem sebe mám spoustu schopných, charakterních a pracovitých mladých lidí, kteří mají energii i chuť posouvat firmu dál. To je pro mě největším příslibem do budoucna. ■

Josef Gočár – architekt s vizí

Jeden z nejvýznamnějších architektů 20. století, jehož tvorba je výrazně spojována s Hradcem Králové. Významně se podílel na urbanistické koncepci města regulačním plánem z let 1926 až 1928, který představil moderní město budované na radiálně okružním principu.

JAN JAKL, PAVLA KORITENSKÁ,
FOTO: ARCHIV MVČ

Josef Gočár se narodil 13. března roku 1880 v Semíně u Přelouče. Vzdělání získal na reálce v Pardubicích. V letech 1898 až 1903 studoval v Praze na stavitelském oddělení Státní průmyslové školy. Poté byl přijat jako řádný posluchač Kotěrovy speciálky na Uměleckoprůmyslovou školu v Praze.

V roce 1903 se stal vedoucím architektem Kotěrova soukromého ateliéru. O pět let později si založil vlastní samostatné architektonické studio a začal aktivně projektovat. V roce 1924 byl jmenován profesorem na Akademii výtvarných umění v Praze, v letech 1928 až 1932 zastával funkci rektora. Na škole působil jako pedagog až do roku 1939.

V roce 1925 obdržel Velkou cenu na výstavě dekorativních umění v Paříži za projekt československého pavilonu; následujícího roku mu byl udělen francouzský řád Čestné legie. Gočár se uplatnil i jako mimořádný organizátor a významný publicista – spolu s Pavlem Janákem založili Skupinu výtvarných umělců (1911), Pražské umělecké dílny (1912), významně se podíleli na činnosti Spo-

lečnosti architektů. Byl členem České akademie věd a umění a Ústavu pro stavbu měst při Masarykově akademii práce, dále také korespondenčním členem Královského ústavu britských architektů v Londýně.

Prispíval do mnoha časopisů, především do Uměleckého měsíčníku, Stylu, Stavby, Volných směrů a do mnoha časopisů zahraničních. Oženil se s Marií Chladovou, dcerou pardubického sládka a primátora, se kterou měl syna Jiřího, jenž šel v dospělosti v otcových šlépějích. Josef Gočár zemřel 10. září roku 1945 v Jičíně a byl pochován na vyšehradském Slavíně v Praze.

V Hradci Králové bylo realizováno 14 jeho projektů, například Anglo-československá banka (1922–1923), Státní koželužská škola (1923–1924), Rašínovo státní gymnázium (1925–1927), školský komplex Obecných a měšťanských škol prezidenta Masaryka s Mateřskou školou (1927–1928), Ulrichovo náměstí s budovou Ředitelství státních drah (1929–1932) nebo Okresní a finanční úřady (1932–1936). Dalších 11 projektů zůstalo nerealizováno.

Mezi významné stavby Josefa Gočára patří Wenkeův dům v Jaroměři (1910), lázeňský dům v Bohdanči (1910–1913) nebo pražské realizace: kubistický dům U Černé Matky Boží (1911–1912) a kostel sv. Václava ve Vršovicích (1927). Gočárova díla především z kubistického a funkcionalistického období patří k vrcholům české moderní architektury. Významná byla jeho pedagogická činnost. Z jeho školy vyšlo mnoho známých architektů, z nichž někteří působili i v Hradci Králové – Josef

Havlíček, Jan Rejchl, František Bartoš, Oldřich Šmída, Karel Mahrla a další.

Muzeum východních Čech v Hradci Králové získalo z pozůstalosti Josefa Gočára soubor nábytku pracovní a ložnice, který se řadí k vysoce hodnoceným sbírkovým předmětům muzea. Více o architektu Josefu Gočárovi se dozvíte ve stálé expozici královéhradeckého muzea Cesty města, části K Salonu republiky. ■

INZERCE

ROZVOZ ZDRAVÝCH SPECIALIT

Vaříme zdravá jídla z čerstvých a kvalitních surovin, která vám zdarma rozvezeme.

Obědy / Polévky / Dezerty / Celodenní menu

www.rozvozsPECIALIT.cz

Trocha nostalgie Hradečáky určitě nezabije – 36. díl

Je tu měsíc prosinec, čas Vánoc, kdy na sebe bývají lidé vždy o něco hodnější než během celého roku. V dnešní reportáži bych vás chtěl seznámit s velkou a sympatickou partou lidí z Hradce Králové, kteří se scházejí každý všední den (ano, čtete správně, každý den) od 10 do 12 hodin v centru města v podniku Santa Maria a mají k sobě velice přátelský vztah po celý rok, ne jenom na svátky vánoční. Nikdy se tam po dlouhá léta nestalo, že by se kluci do sebe pustili a vládly tam nějaké nepřátelské vztahy. Na jejich každodenní setkání chodí pravidelně 8 až 10 lidí. Probírá se tam sport, kdo kde hrál, jejich sportovní úspěchy, dobré jídlo a nakonec, jako všude jinde mezi správnými chlapy, to skončí u ženských. Co se týče konzumace, pánové si dávají většinou tak zvaný trojboj, který se skládá z jednoho deci vína, kávy, sody a kolem 12. hodiny se tato

společnost rozchází do svých domovů a pánové se již těší na příští den.

Vše to začalo v roce 1991, kdy ligový a úspěšný judista, letitý funkcionář Spartaku Hradec Králové Petr Jaroš se svým kamarádem Jiřím Boháčem začali docházet do svého baru Delta, který v té době vlastnili. Tam se k nim postupně přidávali další judisté a vznikla parta starých známých od tohoto sportu, kteří se pravidelně scházeli v tomto podniku.

Postupně s nimi potom začali chodit další sportovní přátelé z jiných sportů a vytvořila se tradice, která trvá až do dnešních dnů již neuvěřitelných 34 let. Za tu dobu vystřídali tito kamarádi několik podniků svých schůzek a dalšími místy se staly postupně Vulkán, Čtyřlístek, Rossini, opět Čtyřlístek a v dnešních dnech je jejich domácí hřiště již

nějaký čas v Santa Marii, kde jsou velice spokojeni a svorně říkají, že zde již asi zůstanou. V letním období sedí pánové na zahrádce, a když začíná být už chladněji, přesunou se dovnitř do restaurace. Od roku 1991 se vystřídalo v této partě velké množství věrných kamarádů a jedná se hlavně o známé sportovce, funkcionáře i úspěšné bývalé pracovníky různých oborů. Takže společnost na úrovni, plná osobností a velice zajímavých lidí.

Jsou to převážně vysloužilci hradeckého sportu, kde převažují judisté Petr Jaroš (tiskový mluvčí této party), Jaroslav Polák, René Srdínko, Jiří Boháč, Jaroslav Blecha, Antonín Čapek, Stanislav Rejchrt, Hubert Fremuth, Pavel Babka zvaný Bába, Pavel Vokřál a další. Hradecký fotbal tam reprezentují známá jména jako např. Zdeněk Beneš, Jaroslav Valenta, Zdeněk Pešát, Milan Frýda, Luboš Martinec, Luděk Pečenka, Józsin Ostrožlák, Miloš Mejtský, Pavel Šanda a Bohumil Novotný.

Do této společnosti dále chodí nebo chodili zápasník František Maňásek, novináři Jaromír Fridrich a Karel Tejkl, podnikatelé Luděk Chvojka, František Záboj, Jaroslav Zákravský, Bohuslav Hájek a další známí Hradečáci jako František Lhoták, Jiří Glogar za tenis nebo Ladislav Mareček, Rudolf Molín, Miroslav Bajer a Jan Němeček.

TAKHLE SKÓRUJEME V HRADCI KRÁLOVÉ!

enteria

Královéhradecký kraj

MILETA Hradec Králové

CHCEŠ SE PODÍLET NA PODOBNÝCH PROJEKTECH?
Buď toho součástí a podívej se na **VELKAPARTA.CZ**

Mimo každodenních setkání se pánové během roku schází i na tak zvaných mimořádných zasedáních a to třikrát až čtyřikrát do roka. Tyto jejich schůzky mají různé názvy jako třeba Vítání jara, Vepřové hody, Mikulášská besídka a na konec roku v prosinci se vždy pořádá tradiční oslava Vánoc.

Platí také u nich nepsaný zákon party, že kdo má narozeniny nebo svátek, zaplatí útratu všem přítomným. Hezká tradice a pánové mají proto o zábavu postaráno po celý rok.

Velice zajímavý je i příběh bývalých pěti spolužáků z této party, a to Františka Lhotáka, Petra Jaroše, Antonína Čapka, Jiřího Glogara a Jaroslava Zákravského, kteří spolu chodili do školy a již od první třídy základní obecné až do dnešní doby jsou ve styku, jsou z nich stále velcí kamarádi a dodnes se scházejí.

Za celou dobu pravidelného setkávání sportovních přátel se tu vystříдалo i několik předních bývalých funkcionářů hradeckých sportovních oddílů. Jsou to pánové Petr Jaroš, tajemník TJ Spartak Hradec Králové, Stanislav Rejchrt, tajemník Rudé hvězdy Hradec Králové, František Lhoták, tajemník hokejového

oddílu Stadion Hradec Králové, Jaroslav Valenta, předseda TJ a fotbalového klubu Spartak Hradec Králové, Zdeněk Beneš, ředitel fotbalového klubu SK Hradec Králové, a Bohumil Novotný, ředitel fotbalového klubu FC Olympia Hradec Králové.

Za zmínku stojí i zajímavá osoba stavebního projektanta Pavla Šandy, pravidelného návštěvníka těchto setkání, který za svůj bohatý život postupně nasbíral čtyři přezdívký. Říká se mu Moravák podle moravského vína, Dědek, Podkolenka a Kotěra. Pavel je výborný vypravěč, a když dříve ve společnosti začal vykládat svoje životní zážitky, posluchači nevěřicně kroutili hlavou, kde byl, kolik načmáral, jak s oblibou říká, stavebních výkresů, se kterými slavnými fotbalisty se zná osobně nebo kolik moravského vína zkonsumoval za jediný večer. Podle jeho slov

to byly dva rybníky za celý jeho bouřlivý život.

A na závěr malá vzpomínka na Františka Lhotáka, výborného člověka a společníka, který už ale bohužel není mezi námi. Franta chodil dlouhá léta do této příjemné společnosti a všichni jeho kamarádi si určitě s úsměvem na něho vzpomenu při mé vzpomínce. Měl jsem tu čest sedávat s Františkem u vína v různých společnostech, kde se sedělo, povídalo, hrálo i zpívalo. Byl vášnivým milovníkem bílého vína značky Chardonnay a s úsměvem vzpomínám, když jsme končili a pomalu se rozcházeli, tak Franta ještě pořád seděl a neměl se k odchodu. Na naši otázku, proč už nejde s námi domů, nám pravidelně odpovídal: „Já ještě nemohu odejít, já jsem tu přilepený k židli.“ Když jsme potom všichni odešli, dal si ještě jednu dvojku bílého a teprve potom odcházel spokojeně domů za svojí Jůlinkou. Františku, všichni kamarádi ze Santa Marie Tě zdraví tam nahoru a pozdravují tam všechny své kamarády, kteří už tady nejsou a pravidelně chodili do této společnosti. V letošním roce zemřeli tři velké osobnosti hradeckého sportu ředitel SK Zdeněk Beneš, reprezentant ČSSR v judu Jaroslav Polák a sportovní novinář Jaromír Fridrich – pánové, čest Vaší památce! ■

UFFO

TRUTNOV

ŠTĚPÁNŠTÍ KOLEDNÍCI KONCERT

Dva tucty muzikantů a zpěváků propojují tradiční vánoční melodie s pestrými prvky folklóru, folku, popu i jazzu.

sobota 6. 12. / UFFO Trutnov / 17:00

THE ANSWER CZIRKIDZ DANCE COMPANY

Tanečně-akrobatický projekt vznikl ve spolupráci mladých umělců z našeho kraje a profesionálních akrobatů z Austrálie.

úterý 9. 12. / UFFO Trutnov / 19:00

DÁRKOVÉ POUKAZY

Ideálním vánočním dárkem jsou dárkové poukazy do Uffa. Mají hodnotu 500 Kč, zakoupit je můžete pohodlně on-line, ale také na Inforecepci UFFO. Poukazy mají platnost 1 rok, jejich hodnotu lze čerpat postupně.

www.uffo.cz

JAECCO 5

VOZY SKLADEM

JÍŽ OD
649 000 Kč
S DPH

Nové Jaecoo 5 přináší do segmentu SUV svěží design s prémiovým nádechem. Robustní karoserie kombinuje ostré linie s elegantními detaily, zatímco výrazná maska chladiče a moderní LED světla podtrhují sebevědomý vzhled vozu. Díky výkonnému a úspornému benzinovému motoru s dvouspojkovou automatickou převodovkou a propracovanému podvozku s vyšší světlou výškou zvládá Jaecoo 5 s lehkostí jak městské silnice, tak i náročnější terén. Navštivte náš showroom, usedněte za volant a přesvědčte se sami.

7 let záruka

150 000 km

EURO NCAP

OLFIN Car s.r.o.
Hradec Králové - Bratří Štefanů 66/85 | 500 03 Hradec Králové
Trutnov - V Aleji 101 | 541 01 Trutnov
www.olfincar.cz

OlfinCar